

Христос Воскрес!
Нехай Великдень прийде в кожен дім!

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 15 (14427), 10 КВІТНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

«Паляниця»: Україна очима Бандита, Джонні й Трістана

У суботу, 2 квітня 2022 року, Збройні сили України звільнили нашу рідну Київщину від російської нечисті. Це була перша велика перемога від початку повномасштабного вторгнення. По-справжньому ми усвідомили її значення, мабуть, тільки після того, як відкрилися моторошні злочини окупантів у Бучі, Ірпені, Бородянці, на Житомирській трасі... Ми – це ті, кому пощастило не пережити безпосередньо жахів присутності звіра в нашому домі. Але душі рвалися на клоччя... Якраз тоді, на початку квітня, на щиті до Білої Церкви повернувся Ігор Блінов, який, попри молодість, уже був ветераном АТО. Саме в ті дні ми хоронили Олександра Марченка, який загинув у Мощуні, а прощання відбувалося вже після того, як всі могли трохи видихнути – ворога з Київщини погнали... Пам'ятаю, що біля його подвір'я, де зібралось так багато людей, ніхто навіть не поворухнувся, коли завилла чергова повітряна тривога...

Через 4 роки по тому легше не стало. Але нам потрібно згадувати квітень 2022-го, щоб продовжувати й вірити, і боротися. В Білій Церкві 2 квітня з нагоди річниці звільнення в кінотеатрі імені О. Довженка всі охочі змогли переглянути українську документальну стрічку «Паляниця» та поспілкуватися з продюсеркою фільму Катериною Тимченко, познайомитися з його творцями (заочно) й учасниками. Це кіно – про нашу війну, розказану й показану не тільки через кадри горя, людських трагедій, руйнувань, а й через мистецтво. Історію про стійкість і гідність українців нам розповідають американські художники стріт-арту, вуличні митці.

Допомогли аудиторії переналаштуватися на мову мистецтва учасники балетної студії D-Top (художній керівник Наталія Черненко), завдяки виразній пластиці яких ми стали свідками образу-сповіді.

А ще перед показом Катерина Тимченко розповіла, як з'явилася стрічка, роботу над якою невеличка команда з 6 осіб продовжувала два з половиною роки. Взагалі-то це не мав бути фільм. Історія «Паляниця» розпочалася з того, що один з художників стріт-арту в Лос-Анджелесі, Бандит, дізнавшись, що на територію нашої суверенної держави здійснено повномасштабне вторгнення, вирішив, що йому треба дістатися до України й допомогти її жителям тим, що він може найкраще. А може він малювати. Тож зібрав однодумців: ще одного вуличного художника Джонні та відеооператора Трістана, у вересні 2023 року вони вирушили в свою першу поїздку (всього їх буде три). Катерина була їм за координатора, який відповідає за логістику, локації, дозволи...

Митці створили 33 мурали в 13 містах України. То був і є акт підтримки від американців, простих хлопців. «Вони приїздили до України за свій рахунок кожного разу на два тижні. Й були настільки вражені нашою країною, українцями, їхньою щирістю, доброзичливістю, радістю – попри обстріли, руйнування, що з'явилася ідея фільму, – ділиться Катерина. – «Паляниця» кіно назвали тому, що це слово, насамперед, – код і пароль. Воно одне з тих, через які ми шукали своїх серед чужих на початку повномасштабного вторгнення».

На сьогодні фільм показаний у 20 країнах Європи на 60 показах. Всі вони були безкоштовними, адже ми створювали його саме для того, щоб говорити, нагадувати про Україну. Автори ставили перед собою завдання: зробити таке кіно, щоб його хотіли дивитися, щоб він був не надто тяжким, але щоб нагадував: війна триває і нас убивають.

Волонтерка, учасниця проекту Ольга Стоян додала, що після показу фільму в Раді Європи й наполегливості Катерини в цій важливій інституції з'явилася українська бібліотека. Це книги про нашу історію, видатних митців України англійською та французькою мовами.

Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб згадав про особливість дня, в який відбувалося дійство: «Саме в цей день з Київської області були вигнані російські окупанти. Кожен з нас знов і знов переживає страшні події тих часів. Ми пам'ятаємо, як збиралися

загони з добровольців, як робили пляшки із запалювальною сумішшю, створювали блокпости, на яких стояли часто без зброї. Тоді точилися жорстокі бої, в яких брала участь і наша 72 окрема механізована бригада. Саме завдяки цьому ми вистояли і вигнали ворога з нашої Київської області. Після відступу російських військ побачили всі катування, знущання, весь цинізм і обличчя так званого «братнього народу».

Він вручив подяку від Білоцерківської громади Катерині Тимченко за професійне продюсування, мудрість та стійкість у найскладніші моменти зйомок, любов до України та віру в наш народ, за створення умов, аби цей фільм побачив світ.

А потім і ми дивилися «Паляницю». І та Україна, якою її побачили американські художники, була до болю впізнавана, близька й рідна.

Катерина, відповідаючи на запитання білоцерківської дівчинки, сказала, що американці за час роботи й тісного спілкування стали її родиною, дітьми, про яких вона піклувалася... Найтяжчою була друга поїздка, під час якої Бандит попросився на лінію фронту, щоб там підтримати військових. Було складно вирішити, чи зможе вона взяти на себе відповідальність за трьох американців, які до кінця не розуміють, чим це може закінчитися. При цьому в одного з них є сім'я і дві донечки, в усіх – родичі, люблячі батьки, брати й сестри. Але, довірившись Богу, вона залишилася в проекті.

Після відвідування лінії фронту Трістан зрозумів, що життя – надто коротке, його треба цінувати, і він вирішив займатися тим, чого завжди найбільше прагнув, про що мріяв: вишивати і шити. Повернувшись до США, він витратив усі свої збереження на купівлю швейного обладнання та відкрив у гаражі майстерню. Зараз до нього стоїть черга на замовлення: він шиє і вишиває ексклюзивну одягу. Бандит нарешті офіційно оформив шлюб із жінкою, яка народила йому двох дітей. Джонні після лінії фронту чекає на дитинку від коханої.

«Ми з хлопцями – постійно на зв'язку. Вони переживають за нас. Восени минулого року в нас був великий показ у Києві, й вони спеціально приїздили, щоб створити велику виставку-інсталяцію. Зараз ми подали заявку на участь у 15 міжнародних кінофестивалях. Найближчий – наприкінці квітня – відбудеться в Америці. Це великий, рівня оскарівського, фестиваль, на який приходять до 100 тисяч людей. Ми там зберемося всією командою і представлятимемо наше кіно американській аудиторії», – сказала на завершення зустрічі пані Катя. Побажаймо їм бути почутими.

Валентина ХРАБУСТ

ШАНОВНІ ЗЕМЛЯКИ!
ЩИРО ВІТАЮ ВАС ІЗ НАЙБІЛЬШИМ ХРИСТИЯНСЬКИМ СВЯТОМ – СВІТЛИМ ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ!

Великдень є символом перемоги життя над смертю, добра над злом, віри над відчаєм. У ці непрості для нашої держави часи це свято набуває особливого змісту, зміцнюючи в нас надію, єдність і віру в Перемогу.

Передусім висловлюю щире вдячність нашим мужнім воїнам, які щодня боронять Україну і завдяки яким ми маємо можливість зустрічати це світле свято в колі рідних. Дякуємо кожному і кожній, хто підтримує наших захисників, – волонтерам, медикам, усім небайдужим українцям, які своєю працею наближають мир.

Слова глибокої поваги – всім українцям, які навіть у складні часи зберігають тепло серця, родинний затишок, наші традиції та духовні цінності. Саме в цьому – наша сила й незламність.

Хай Великдень принесе в кожную родину Білоцерківської громади та всієї України мир, злагоду, добробут і впевненість у завтрашньому дні. Бажаю міцного здоров'я, душевного спокою, любові та світлої віри у Перемогу і щасливе майбутнє нашої держави.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ВОЛОДИМИР ВОВКОТРУБ,

секретар Білоцерківської міської ради

«Пам'ять – ангелам! Смерть – ворогам!»

У дні, як нині, світлі та піднесені, ще важче отримувати звістки про втрати наших захисників на полях битв із московською чумою. Але й віра в те, що їхні душі, за священну справу покладені, живі в Царстві Небесному, – сильніша, ніж будь-коли. А попри те вертаються до рідних берегів на вічний спочинок воїни-земляки...

Днями стало відомо, що на російсько-українській війні загинув 44-річний білоцерківець, солдат **Юрій Афанасійович ПОЛИЩУК**, водій механізованого батальйону військової частини А 4594. Трагедія сталася 21 квітня 2025 року в районі Тарасівки Краматорського району на Донеччині.

Захищаючи нас від окупантів, 28 березня поблизу Козачої Лопані, що в Харківській області, загинув 32-річний білоцерківець, гранатометник піхотного батальйону військової частини А 1376 **Володимир Олександрович ФАСТ**.

СХИЛЯЄМО ГОЛОВИ ПЕРЕД ПОДВИГОМ ПОЛЕГЛИХ ВОІНІВ. СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ КОЖНОМУ ЗАХИСНИКОВІ ВІТЧИЗНИ.

«Ніхто не знає, де чия Голгофа, Та в кожного свій вхід в Єрусалим...»

Так зустрічали – пальмово і вербно. Слова були медові, аж густі. На п'ятий день душа його затерпне За тебе і за мене на хресті. Ще буде плащаниць, ікон, портретів. На хрест возніши, знімуть із хреста. І буде день... Не п'ятий вже, а третій. Аби наш день останній не настав...
Богдан ТОМЕНЧУК

Спустившись з «горбатого мосту» в напрямку до парку «Олександрія», можна побачити невелику церкву на пагорбі. Там, де колись було кладовище, а потім Парк будівельників, тепер височіє золотий купол, увінчаний хрестом.

Про життя цього храму та його релігійної громади ми спілкуємося з новопризначеним священником Православної Церкви України о. ДМИТРОМ ПАСІЧНИКОМ.

Українська церква на Сквирському шосе

— Отче, храм на Сквирському шосе будується вже понад 20 років. Розкажіть про нинішній стан будівельних робіт та сучасне життя громади.

— Храм на честь святих апостолів Петра і Павла дійсно зводиться більше 20 років, і цей процес ще не завершено. Будівля дворівнева, але нині богослужіння проводяться в нижньому (теплому) храмі, а в верхньому ще потрібно проводити оздоблювальні роботи. Там поки що немає ні електрики, ні опалення. Дах необхідно утеплювати та підшивати, а стіни — штукатурити. Та це справа поступова, яка потребує часу й фінансування.

Нижній храм вже діє повноцінно, він відчинений щодня з 8-ї до 17:00. Звершуються регулярні богослужіння щонеділі та по святах. Тут щодня лине молитва до Бога українською мовою за Україну та наш побожний народ. У жителів міста вже зараз є змога прийти до храму, несучи до Бога свої радості та скорботи, отримати розраду в скорботі та підтримку в скрутну хвилину, не чекаючи завершення будівництва верхнього храму.

— Раніше храм належав до московського патріархату, а як люди відвідують храм зараз, після того, як він долучився до Православної Церкви України?

— Храм дійсно долучився до української Церкви лише минулого року, і в червні 2025-го вже було завершено перше богослужіння рідною мовою. Зі слів парафіян храму та жителів мікрорайону, цієї події вони чекали дуже давно, адже питання, до якої юрисдикції буде належати храм, виникло ще 2014

року, на початку війни, а після повномасштабного вторгнення росіян в Україну це питання стало особливо гострим.

Через те, що храм належав до московського патріархату, який благословляє загарбницьку війну, називаючи її «священною», деякі парафіяни поступово переставали відвідувати цей храм і переходили в інші, українські, або ж не ходили нікуди. Тепер же ситуація змінилась. Люди повертаються до свого храму. Особливо приємно бачити нові обличчя, земляків, які раніше не відвідували жоден храм і тільки зараз роблять перші кроки в своєму духовному зростанні, в чому ми їм допомагаємо та завжди раді їм бачити. Адже в Євангелії Христос каже нам, що велика радість буває на Небесах, коли хоча б один грішник кається. Не менша радість і в нас.

— Чим живе громада зараз?

— Храм живе молитвою. Але, окрім повсякденного богослужбового життя, ми активно займаємось просвітницькою діяльністю. При храмі діє недільна школа для дітей дошкільного та шкільного віку, де їх знайомлять з азами віри та християнської моралі. Щонеділі, вечорами, відомі школа для дорослих, де всі бажаючі збираються в храмі за чашкою запашної кави в неформальній обстановці, аби дізнатись щось нове про християнство, православні традиції та розширити свій світогляд. Цікаво те, що серед відвідувачів таких «вечорів за кавою» є люди, які не відвідують богослужіння в цьому храмі, але з радістю та зацікавленістю приходять на такі просвітницькі бесіди, чому ми, безумовно, раді, адже люди потребують живого слова. Ми працюємо над тим, аби наші парафіяни були релігійно освічені й жили справжньою вірою, а не забобонами та страхами. Завжди найбільшою окрасою для храму є не розписи на стінах чи позолота, а люди, які його наповнюють своєю молитвою, і приємно, що за майже рік діяльності української громади цей потік людей тільки збільшується.

— Що б ви сказали людині, яка щодня проходить повз храм, але так і не наважується зайти?

— Ми чекаємо вас! Ми вам раді! Страх та сумніви — це ті речі, які сіє диявол, аби відвернути чи навіть не допустити нашого близького знайомства з Богом. В цьому храмі на вас не накинуться, розповідаючи про довжину спідниці чи наявність хустини. Ви прийшли до Дому Божого, а ми лише допоможемо вам зробити перші кроки на шляху духовного зростання. В Євангелії є слова Ісуса Христа: «Прийдіть до мене всі стурдані і обтяжені, і Я заспокою вас».

Із сесійної зали

«Поштова станція» має перейти в комунальну власність

Історія зі «Старою поштою» триває. У відповідь на низку однозначно загрозливих дій з боку «Укрпошти», на балансі якої перебуває пам'ятка, місто намагається відвоювати законне право зберегти свою історичну перлину. Бо, як каже депутат міської ради Олена Фастівська, яка ініціювала зусилля для порятунку комплексу старих поштових будівель, «нині «Стара пошта» перебуває в неналежному стані, але завтра може стати живим культурним простором міста». Який же має бути наступний крок місцевої влади, спрямований на збереження пам'ятки, її відновлення й наповнення життям та змістом?

Власне, він був здійснений під час останнього пленарного засідання міської ради, коли Олена Фастівська запропонувала колегам звернутися до Кабінету Міністрів, Міністерства економіки, довілля та сільського господарства й Міністерства розвитку громад та територій України з пропозицією безоплатно передати з державної до комунальної власності громади пам'ятку архітектури та містобудування національного значення — «Поштову станцію», про що повідомили офіційні джерела.

Ідеться про частину комплексної пам'ятки «Ансамбль споруд пошти», розташованої за адресою: вулиця Героїв 72-ї Бригади, 43.

Як зазначено у зверненні, 2025 року акціонерним товариством «Укрпошта» було ініційовано процедуру відчуження пам'ятки національного значення через

електронний аукціон, що викликало значний суспільний резонанс та занепокоєння мешканців Білоцерківської громади. Аби зберегти пам'ятку, Білоцерківська міська рада підготувала й направила відповідні листи до Офісу Генерального прокурора, Міністерства культури та стратегічних комунікацій, Уряду України. Крім порушення порядку відчуження, АТ «Укрпошта» утримує пам'ятку в неналежному стані, що призводить до її пошкодження та руйнування.

А передача «Поштової станції» в комунальну власність громади забезпечить:

- збереження пам'ятки національного значення;
- належне утримання, ремонтні роботи та забезпечити подальшу можливість проведення реставрації;
- створення культурно-освітнього простору;
- розвиток туристичної привабливості міста Біла Церква;
- збереження історичної спадщини для майбутніх поколінь.

Депутати звернення підтримали.

Новий автобусний маршрут: їдемо без оплати

Відповідно до рішення виконавчого комітету, засідання якого відбулося 31 березня, мережу міських автобусних маршрутів доповнено додатковим автобусним маршрутом № 1А. З 1 квітня на ньому працюють 4 автобуси, які Білоцерківська громада отримала як гуманітарну допомогу з регіо-

ну Іль-де-Франс. Транспорт здійснює безкоштовні пасажирські перевезення всіх верств населення протягом періоду воєнного стану в країні та в умовах енергетичної кризи, йдеться в офіційних джерелах.

Володимир Вовкотруб так прокоментував цю подію: «Вважаю, що це рішення буде компенсаторним механізмом для соціально незахищених громадян, зважаючи на рішення щодо підняття тарифів. Громадяни таких категорій матимуть можливість користуватися безкоштовними автобусами».

Ще одним рішенням було врегульовано роботу цього автобусного маршруту.

Роботу маршруту № 1А «Залізнична станція «Роток» — площа Перемоги» забезпечуватиме Тролейбусне управління. З графіком руху автобусів на цьому маршруті можна ознайомитися на стор. 3 (в тексті рішення).

Як святкували Великдень вояки УПА в 1944-1950 роках

Стіл зі зрубу, хвоя замість скатертини, на столі паски, а на плечах зброя. Кожному в цю мить, напевно, хочеться додому, але там уже влада «визволителів». Назад вертатися не можна, попереду лиш війна. Але нині Великдень — час віри у краще.

«Із фронту, що присувався до Дністра під Станиславів, чути тяжку гарматну канонаду. Ситуація скрізь напружена. Щодня вичікуємо новин... Серед таких обставин наближаються Великодні свята» — це уривок зі спогадів повстанця Подолька про те, як сотня Різуна святкувала Великдень. Місце дії — Чорний ліс, рік — 1944.

У Великодню суботу, 15 квітня, табір кипить, як у вулиці, пише Подолька. Одні чистять зброю і порядкують колиби, другі рубають чатиння, щоб ним прикрасити колиби, інші будують каплицю, в якій завтра відправлятиметься польова Служба Божя. Найбільше з усіх звиваються куховарки. Вони мусять наварити для цілої сотні їжі. Ще й гості мають прийти. Бунчужний Олекса та інтендант Кертиця наглядають над усім. Сотенний Петро Хмара вибрався до Грабівки полагодити передсвяткові справи. На дорозі перед табором заскрипіли навантажені вози, що прибули з сіл з дарунками для повстанців. Вивантажено великі білі паски, ковбаси... Перед вечором усі підстригли собі чуприни і голилися, чистилися, вмивалися.

Настала неділя, 16 квітня.

— Рано. Старшини перевірили, чи всі на своєму місці.

— Увага, йдуть гості, — запримітив хтось.

З-поза дерев показуються провідник Роберт, Митар, Левко, отець Микитюк...

Наказ — і все стрілецьтво виходить з колиб.

— Позір! — У трилав збірка! — в одній хвилині ціла сотня, виструнчена, стояла на прощі перед каплицею.

До каплиці підходить убраний до Служби Божої отець Микитюк.

— Благословен Бог наш, завжди нині...

Далі проповідь...

— Ви покинули рідну стріху, батьків, матерів і віддали

себе всеціло одній великій справі. Вам припала честь і обов'язок здобути Україні волю. Хай Господь Бог благословить на святе діло... Христос Воскрес... воскресне Україна.

Неначе одна велика родина засіли повстанці до приготованих столів. Вони гостилися, співали, жартували до полудня. Як акомпанемент до їхніх забав гомоніли сальви фронтних гарматних батарей. А надвечір повстанці порозходилися по підлісних селах кінчити Великдень».

«Великдень мав особливу вагу для повстанців, — коментує директор музею визвольних змагань Ярослав Коретчук. — Треба розуміти, що якраз у цей час, в кінці березня на початку квітня, вони покидали свої криївки, де зимували по 3-4 людей, і збиралися у більші групи. Тобто для них це був перший зв'язок після зими. Розказували, що сталося за цей час, дізнавалися, хто загинув».

А ще був символічний момент усвідомлення — зима скінчилася, ми її пережили, боротьба триває і далі.

Такі невеликі групи святкували по-скромному, але старалися дотриматися усіх традиційних моментів. Поки була можливість, продовжує Коретчук, у 1944-45 роках, доки радянська влада не могла повністю встановитися, повстанці часто ходили на Великдень у найближче село. Відстоювали службу в храмі, а потім розходилися по людських домівках. Тобто святкували, як і всі.

«Вже після 45-го в більшості змушені були святкувати у лісі, був великий ризик, що у селі зроблять облаву, — каже Коретчук. — У лісах, поки одні стояли на сторожі, інші робили столи зі зрубів, замість скатертин була хвоя.

А на столах — освячені паски, яйця, ковбаси».

Традиційно те все приносили люди із сіл. Тут було кілька варіантів. Спеціально кошики для повстанців готували друзі, родичі чи місцеві члени ОУН. Або ж біля церкви, після освячення, кожна сім'я витягала щось зі свого кошика і віддавала для повстанського столу.

А ще до великодніх свят ОУН випускала тематичні бофони — грошові документи з фіксованим номіналом чи без нього. Перед святами їх поширювали серед людей і таким чином ще й збирали гроші, аби повстанці могли відзначити Великдень.

До слова, і фотографії, і бофони тих часів у музеї визвольних змагань до Великодня об'єднують у виставку.

На тих фото всі вони посміхаються, хоч і паска в них скромна, і зброю треба тримати під рукою. Але є тверда віра — Україна воскресне. І вони таки були праві...

Джерело: <https://ukrainianpeople.us/>

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Цими короткими, але сповненими великою вірою, надією і любов'ю словами з року в рік ми зустрічаємо найбільше та найважливіше християнське свято – Воскресіння Господа, Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа. Це велика подія нашого спасіння, на яке чекало все людство від прабатьків Адама та Єви до часу народження Церкви на землі.

Святкуючи цей радісний та найсвітліший день, ми повинні пам'ятати ті страшні дні, коли Господа було ув'язнено, віддано суду, побиттю та розп'яттю. Він помер як злочинець, хоча не зробив жодного гріха, навпаки, все Його земне життя було присвячене служінню людям. Він постійно творив чудеса, зцілюючи від хвороб, втамовуючи від голоду та спраги, воскрешаючи мертвих. Жодна людина у цьому світі не проявляла до людей стільки безмірної любові, ніж Він. Але найбільшим Його подвигом заради нас було ганебне та принизливе страждання на хресті, бо такою смертю карали найбільших злочинців, до яких людство зарахувало свого Спасителя. І навіть помираючи на хресті,

Спаситель, Син Божий, просив Небесного Бога-Отця простити тих, хто його розпинав.

Так зробити міг тільки Бог, Істинний Бог. Бог любові, милосердя та спасіння, яке Він дарував нам Своїм воскресінням із мертвих. Христос, Син Божий, як істинна Людина та істинний Бог, воскрес, бо Він переміг смерть своєю любов'ю та святістю. Перемога Господа над смертю – це торжество любові у цьому світі, котра відкрилася людству через воскресіння Ісуса Христа.

Таким чином, подія Пасхи Христової робить нас причасниками смерті та воскресіння Спасителя світу, дає нам уже тепер відчуті невимовну радість майбутнього вічного життя у Бозі.

Наше перебування з Богом і наше воскресіння з Ним є основою нашого блаженства тут, на землі, і там, у вічності. І кожен, хто бажає прийняти цей найбільший дар Божественної Любові, повинен очистити свою душу і своє серце від будь-якої скверни і гріха.

У великодню ніч кожен із нас відчуває радість душею й серцем, зміцнює себе надією з'єднатися у вічності з Господом і завжди перебувати з Ним. Істина Воскресіння наповнює сенсом наше земне життя.

Нехай наша радість у Христі Воскреслому примножується в нас, а через нас – і в усьому світі. Будемо ж

«Вихід з церкви в Страсний четвер»

Миколи Пимоненка

щедро ділитися цією радістю з нашими ближніми, будемо нести у світ світло Христового Воскресіння, будемо знову і знову радісно вітати один одного:

**ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!**

Підготував **Микола ОТИЧЕНКО**

РІШЕННЯ виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 31 березня 2026 року № 232 «ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ТИМЧАСОВОГО ТАРИФУ НА ПРОЇЗД У МІСЬКОМУ ЕЛЕКТРИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ В МІСТІ БіЛА ЦЕРКВА»

Розглянувши пояснювальну записку відділу транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради від 30 березня 2026 року № 32, на підставі листа Комунального підприємства Білоцерківської міської ради «Тролейбусне управління» від 10 березня 2026 року № 97, відповідно до частини десятої статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», статті 40 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Закону України «Про міський електричний транспорт», підпункту 2 пункту а) статті 28, частини другої статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», частини п'ятої статті 13 Закону України «Про судову систему і статус суддів», наказу Міністерства інфраструктури України від 25 листопада 2013 року № 940 «Про затвердження Порядку формування тарифів на послуги міського електричного транспорту (трамвай, тролейбус)», з метою забезпечення економічно обґрунтованого рівня вартості перевезень і сталого функціонування Комунального підприємства Білоцерківської міської ради «Тролейбусне управління», виконавчий комітет міської ради вирішив:

- Тимчасово, до проведення процедури, визначеної Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», на період воєнного стану, встановити тариф на проїзд у міському електричному транспорті в місті Біла Церква за одну поїздку одного пасажера в розмірі 10,00 грн.
- Це рішення набирає чинності з 1 квітня 2026 року.
- Управлінню комунікацій, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити це рішення у медіа.
- Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Володимир ВОВКОТРУБ, секретар міської ради

РІШЕННЯ виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 31 березня 2026 року № 234 «ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ РОБОТИ МІСЬКОГО АВТОБУСНОГО МАРШРУТУ ЗАГАЛЬНОГО КОРИСТУВАННЯ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ № 1 А «ЗАЛІЗНИЧНА СТАНЦІЯ «РОТОК» – ПЛОЩА ПЕРЕМОГИ»

Розглянувши пояснювальну записку відділу транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради № 34 від 30 березня 2026 року, відповідно до частини четвертої статті 263 Угоди про асоціацію між Україною з однієї сторони та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами з іншої сторони, вимог, що містяться в додатку до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1370/2007 від 23 жовтня 2007 року про громадські послуги пасажирських перевезень залізничним і дорожнім транспортом, частини другої статті 3 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», статті 40, частини другої статті 42, частини шостої статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», рішення Білоцерківської міської ради від 09 жовтня 2025 року № 7855-78-VIII «Про затвердження Програми розвитку автомобільного та міського електричного транспорту на території Білоцерківської міської територіальної громади на 2026–2030 роки» (зі змінами), рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 24 березня 2026 року № 209 «Про затвердження Методики розрахунку компенсації за надання послуг з перевезення пасажирів автомобільним транспортом на території Білоцерківської міської територіальної громади», беручи до уваги Паспорт міського автобусного маршруту загального користування Білоцерківської міської територіальної громади № 1 А «Залізнична станція «Роток» – площа Перемоги», з метою надання безкоштовних послуг з перевезення пасажирів комунальним автомобільним транспортом на території Білоцерківської міської територіальної громади, виконавчий комітет міської ради вирішив:

- Комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Тролейбусне управління» розпочати роботу на міському автобусному маршруті загального користування Білоцерківської міської територіальної громади № 1 А «Залізнична станція «Роток» – площа Перемоги» з 01 квітня 2026 року.
- Затвердити графік руху міського автобусного маршруту загального користування Білоцерківської міської територіальної громади № 1 А «Залізнична станція «Роток» – площа Перемоги»:

№ а/м	Назва маршруту	Графік руху	
		Залізнична станція «Роток»	Площа Перемоги
1 А	«Залізнична станція «Роток» – площа Перемоги»	06.20; 06.43; 07.06; 07.29; 07.48; 08.11; 08.34; 08.57; 09.20; 09.43; 10.06; 10.29; 10.52; 11.15; 11.38; 12.01; 12.24; 12.47; 13.20; 13.43; 14.06; 14.29; 14.56; 15.15; 15.38; 16.01; 16.24; 16.47; 17.10; 17.33; 17.56; 18.19	06.58; 07.21; 07.44; 08.07; 08.30; 08.53; 09.16; 09.39; 10.02; 10.25; 10.48; 11.11; 11.34; 11.57; 12.20; 12.43; 13.06; 13.29; 14.02; 14.25; 14.48; 15.11; 15.34; 15.57; 16.20; 16.43; 17.06; 17.29; 17.52; 18.15; 18.38; 19.01

- Управлінню комунікацій, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в медіа, Комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Тролейбусне управління» розмістити затверджені графіки в комунальному громадському транспорті.
- Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Володимир ВОВКОТРУБ, секретар міської ради

РІШЕННЯ виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 31 березня 2026 року № 231 «ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ТИМЧАСОВОГО ТАРИФУ НА ПОСЛУГИ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ НА МІСЬКИХ АВТОБУСНИХ МАРШРУТАХ ЗАГАЛЬНОГО КОРИСТУВАННЯ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ»

Розглянувши пояснювальну записку відділу транспорту та зв'язку Білоцерківської міської ради від 30 березня 2026 року № 33, листи товариства з обмеженою відповідальністю «ТРАНССІТ» від 09 березня 2026 року № 42, товариства з обмеженою відповідальністю «ЕПІТРАНС» від 09 березня 2026 року № 11, товариства з обмеженою відповідальністю «Білоцерківський автобусний парк» від 09 березня 2026 року № 40, відповідно до частини десятої статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», статті 40 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», частини другої статті 11 Закону України «Про автомобільний транспорт», підпункту 2 пункту а) статті 28, частини другої статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», частини п'ятої статті 13 Закону України «Про судову систему і статус суддів», наказу Міністерства транспорту та зв'язку України від 17 листопада 2009 року № 1175 «Про затвердження Методики розрахунку тарифів на послуги пасажирського автомобільного транспорту», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27 листопада 2009 року за № 1146/17162, з метою приведення у відповідність розміру тарифу на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування економічно обґрунтованим витратам, зважаючи на зростання вартості паливно-мастильних матеріалів та з метою забезпечення безперервності, доступних, якісних і безпечних перевезень пасажирів громадським транспортом, виконавчий комітет міської ради вирішив:

- Тимчасово, до проведення процедури, визначеної Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», на період воєнного стану встановити тариф на послуги з перевезення пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування Білоцерківської міської територіальної громади за одну поїздку одного пасажера в розмірі 20,00 грн.
- Це рішення набирає чинності з 1 квітня 2026 року.
- Управлінню комунікацій, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в медіа.
- Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Володимир ВОВКОТРУБ, секретар міської ради

РІШЕННЯ Білоцерківської міської ради від 26 березня 2026 року № 8396-87-VIII «ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН В ДОДАТОК ДО РІШЕННЯ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ВІД 11 ЛИСТОПАДА 2025 РОКУ № 7959-79-VIII «ПРО ПЛАН ДІЯЛЬНОСТІ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ З ПІДГОТОВКИ ПРОЄКТІВ РЕГУЛЯТОРНИХ АКТИВ НА 2026 РІК»

Розглянувши подання здійснюючого повноваження міського голови, секретаря міської ради Вовкотруба В.Г., відповідно до статті 26, частини 2 статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статей 7, 13 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», враховуючи лист відділу з питань торгово-побутового обслуговування населення і громадського харчування Білоцерківської міської ради від 12 лютого 2026 року № 12-11-06, з метою приведення регуляторних актів у відповідність до вимог чинного законодавства України, міська рада вирішила:

- Внести зміни в додаток до рішення Білоцерківської міської ради від 11 листопада 2025 року № 7959-79-VIII «Про план діяльності Білоцерківської міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2026 рік», доповнивши його пунктами 6-7 такого змісту:

№ п/п	Назва проєкту регуляторного акта	Мета прийняття регуляторного акта	Термін розробки регуляторного акта	Найменування підрозділу, відповідального за розробку проєкту регуляторного акта
6.	Про встановлення правил торгівлі на ринках Білоцерківської міської територіальної громади	Забезпечення належних умов для здійснення торгівлі та обслуговування покупців на ринках, підвищення ефективності функціонування кожного ринку як важливого структурного елемента ринкової економіки, поступове перетворення ринків у сучасні торговельно-сервісні комплекси.	II-III квартал 2026 року	Відділ з питань торгово-побутового обслуговування населення і громадського харчування Білоцерківської міської ради
7.	Про затвердження Правил додержання тиші на території та у громадських місцях Білоцерківської міської територіальної громади	Посилення контролю щодо захисту населення Білоцерківської міської територіальної громади від шкідливого впливу шуму та забезпечити додержання громадянами, керівниками підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності встановленого режиму роботи, рівня шуму, що не перевищує установлені санітарних норм для відповідного часу доби.	II-III квартал 2026 року	Відділ з питань торгово-побутового обслуговування населення і громадського харчування Білоцерківської міської ради

- Управлінню комунікацій, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в медіа.
- Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію з питань інвестицій, регуляторної політики, транспорту і зв'язку, торгівлі, туризму, послуг і розвитку підприємництва, власності, комунального майна та приватизації, розвитку агропромислового комплексу.

Володимир ВОВКОТРУБ, секретар міської ради

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди, що відбувся 30.03.2026 р.

На засіданні конкурсної комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди, було ухвалено рішення укласти договір на проведення незалежної оцінки для визначення ринкової вартості з суб'єктом оціночної діяльності – фізичною особою-підприємцем **Шомком Олегом Сергійовичем** на такий об'єкт:

№ п/п	Об'єкт	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта
1.	Нежитлове приміщення в житловому будинку	131,7	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Росьова, 3, приміщення 6

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

◆ ПОТРІБНІ ОПЕРАТОРИ НА СПЕЦТЕХНІКУ (бобкат, мініекскаватор, JCB Зсх, «Вольво»).

◆ РОБОТА У БЛІЙ ЦЕРКВІ.

Допомагаємо житлом.

Тел.: 068-730-54-13.

● ДОСТАВКА СИПУЧИХ СУМІШЕЙ.

● ПОСЛУГИ ЕКСКАВАТОРА

(КОРЧУВАННЯ ПЕНЬКІВ, ЗНЕСЕННЯ СТАРИХ БУДІВЕЛЬ, КОПАННЯ ТРАНШЕЙ).

● ПОСЛУГИ САМОСКИДА.

✓ Потрібен оператор на спецтехніку і водій на самоскид

✓ Шукаємо водія на екскаватор JCBЗСХ

Розрахунок – готівковий і безготівковий.

Тел.: 068-77-22-531 – Вадим. 068-730-54-13 – Яна.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Артамонова Руслана Сергійвна**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙНИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Ганенко Максим Андрійович**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙНИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Святецький Кіріл Дмитрович**, **ВВАЖАТИ НЕДІЙНИМ.**

«Що на землі було Колись – відомо лиш поетам!..»

Гарна подія відбулася минулого тижня в читальній залі центральної бібліотеки для дорослих – там презентували нову збірку члена НСПУ, лауреата Київської обласної літературної премії ім. Григорія Косинки, Білоцерківської міської літературно-мистецької премії ім. І.С. Нечуя-Левицького та премії імені Миколи Сомашевського Володимира Дідківського.

Багато хто знає його передусім як поета-сатирика, гумориста. Але він – ще й тонкий лірик. І це черговий раз засвідчила нова його книжка «Вогонь, і слово, і любов»... З початком війни шанувальники поета могли читати на його сторінці у фейсбуці, як зауважила директорка ЦБС Олександра Нагорна, складні, через зрозумілі причини сумні, болючі, дуже душевні вірші. Про війну, про те, що ми переживаємо, про наших загиблих хлопців (багато учнів Володимира Дідківського воюють, є серед них і полегли), про можливе майбутнє... Всі ці теми й об'єднало нове видання. Пані Олександра привітала автора з тим, що його таке очікуване дітище побачило світ.

А потім усі, хто завітав на презентацію, слухали поета. Він трохи припіднімав завісу над таємницею появи своїх віршів, а згодом знайомив з ними. І поставали дуже зримо вражаюче образні й глибокі історії. Де хлопчики, які так непомітно виростили в героїв... І начебто таке далеке, а насправді тільки заплющ очі – й дотягнешся, солодке і прекрасне дитинство... І загадка любові та кохання... Де автор,

обдарований талантом, нам відкриває неймовірний світ, такий рідний для поетів, і такий унікальний для нас усіх!

Звісно, того дня автор приймав щирі привітання з такої прекрасної нагоди. Від очільниці управління культури і туризму міської ради Юлії Ковальської; заслуженого художника України, члена НСХУ Олександра Жарка, який оформляв книжку і який із захватом розповів про свою співпрацю з поетом; колеги Віктора Євтушенка та Костянтина Мордатенка; завідувачки бібліотеки Білоцерківської гімназії-початкової школи № 5 Ганни Нагорної та кандидата педагогічних наук В'ячеслава Семілетка.

Чарівним подарунком став виступ композиторки й виконавиці Оксани Грушецької, яка зачарувала учасників дійства піснями на вірші Володимира Дідківського.

Володимир Іванович подякував усім дотичним до народження книжки і терпляче підписав усім охочим мати у своїй бібліотеці його «Вогонь, і слово, і любов» придбані ними примірнички.

Валентина ХРАБУСТ

«Через нашу хату вже качки летять»

Сива птаха сплеснула крильми
І поклала до гнізда пір'їну...
Хай навколо полум'я й громи,
А качки вертають в Україну!..
Перехрестя й вулиці – в димах,
Небо сипле попіл на калину...
У зніцях поселився страх,
А качки вертають в Україну!
Скільки сліз і горя на землі,
Край перетворився на руїну...
Та курличуть в небі журавлі,
І качки вертають в Україну!..

Приїжджаймо...

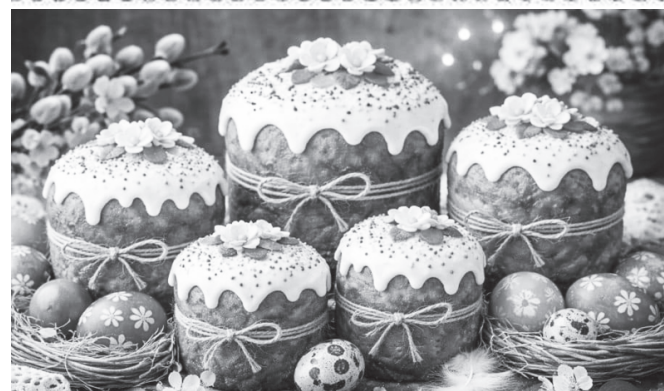
На кутку благодать і мир...
...Вчора вмерли остання тітка...
Обивателі з веб-квартир,
Приїжджаймо в село хоч зрідка!..
...Вишня мамина розцвіла,
Ось-ось вибухнуть ранні сливи
На садибі, що край села,
Де колись ми були щасливі!..
...Полатаймо старенький тин...
У кімнаті поставмо квіти
Для батьків, що з ясних світлин
Посміхаються нам, як діти!..

Ви – нічка...

Ви – нічка... Тиха, тепла ніч,
Печальна, дивна, загадкова.
Ніч пив би зорі з ваших віч
І не сказав би вам ні слова.
Колоссям ваших ніжних рук
Обняв би світ за білі плечі.
Ви – світлий ранок без розлук,
Я ж – вересневий добрий вечір.
Ви – таємниця, таїна.
Хтось розгадав, а я не можу.

Давайте вип'ємо вина.
Я ваших снів не потривожу...

...Літаю птахом золотим
Понад вечірньою землею...
Уже не буду молодим,
А ви ще станете зорею!

ПАСКА ЗАПАШНА

Сухофрукти – 120 г, коньяк (ром) – 80 г, борошно – 400 г, тепле молоко – 160 мл, цукор – 170 г, живі дріжджі – 30 г, 5 жовтків, 1 білок, ванільний цукор – 10 г, вершкове масло – 70 г, цедра одного апельсина, цукрова пудра – 200 г, лимонний сік – 10 г.

Сухофрукти потрібно замочити в коньяку на ніч. Вранці починаєте готувати тісто. В тепле молоко (приблизно 30 градусів) додайте 50 г цукру та дріжджі. Перемішайте до повного розчинення і залиште на 10 хвилин. В окремій мисці змішайте жовтки, 120 г цукру, дрібку солі, ванільний цукор, розм'яшене вершкове масло, цедру апельсина.

Коли дріжджі піднялися, додайте їх до загальної маси тіста та починайте замішувати. Поступово всипте ще 350 г борошна і наприкінці влийте трохи олії. Вимішуйте 15–20 хвилин. Тісто має стати еластичним. Накрийте тісто рушничком і поставте в тепле місце на 2 години.

Відцідіть сухофрукти. Присипте їх борошном (50 г), і коли тісто підніметься, всипте їх до нього.

Розкладіть тісто по формах, заповнюючи на одну третину. Зверху накрийте плівкою і залиште ще на 1–1,5 години в теплому місці. Поставте до розігрітої до 180 градусів духовки на 30–50 хвилин (залежить від розміру пасок).

Для глазурі білок змішайте з дрібкою солі, поступово всипте цукрову пудру та збийте міксером до густих піків. За бажанням можна додати лимонний сік. Такою глазур'ю можете сміливо покривати навіть теплі паски.

КОВБАСА ДОМАШНЯ

Спеції (кмин, мускатний горіх, кілька видів перців, лавровий лист, сіль), коньяк – 30 мл, свинина – 1200 г, часник – 5 зубчиків, кишки, сало – 400 г, цибуля – 2 шт.

Смачні страви на Великдень

Сало та свинину розділіть навпіл. Одну частину пропустіть через м'ясорубку разом із цибулиною, другу – дуже дрібно наріжте.

На невеликій кількості олії обсмажте другу цибулину, додайте подрібнене м'ясо та сало, трохи обсмажте (5-7 хвилин).

Змішайте всі компоненти, приправте спеціями, додайте коньяк, часник, сіль. Добре вимішайте фарш, дайте відстоятися пів години.

Заповніть фаршем кишки не дуже щільно, зав'яжіть кінці. Проколіть ковбаски, щоб вони не лопнули під час запікання. Викладіть у рукав для запікання і поставте на 40 хвилин в духовку, розігріту до 180°C, потім переверніть на інший бік і запікайте ще 30 хвилин.

РУЛЕТ ІЗ ПАШНИ

1 кг свинячої пашини, 3-4 зубки часнику, суміш перців (мелена), коріандр, чабер, мускатний горіх, сіль, 1-2 ст. л. смородинового желе (перетертого варення).

Свинину помити й добре обсушити. Якщо шматок дуже товстий і не надто зручний для згортання – відбити його молоточком.

Підготувати суміш для змащування. Часник слід брати за смаком, але на великий шматок треба зазвичай головка середнього розміру. Вичавити його через прес, змішати із сіллю, перцем, травами та спеціями (можна ще додати аджику або хмелі-сунелі, паприку – що подобається). Щедро намастити м'ясо. На один бік викласти смородинове желе. Потім щільно згорнути рулет – так, щоб желе було всередині. Перев'язати його товстою ниткою й залишити маринуватися на ніч (краще на добу).

Викласи рулет у рукав для запікання, закріпити кінці й поставити на деко. Зверху зробити зубочисткою 4-6 маленьких отворів для виходу пари. В духовці, нагрітій до 180°C, рулет запікається від години до півтори – залежно від ваги. Після цього слід розрізати рукав і запікати ще пів години до появи скоринки. Краще залишити рулет до охолодження в духовці. Знімати нитки варто лише тоді, коли м'ясо повністю охолоне.

ЗАПЕЧЕНИЙ МИНТАЙ ПІД СИРНИМ СОУСОМ

Філе минтая – 1 кг, сир – 150 г, молоко – 300 мл, масло вершкове – 1 ст. л., борошно – 1 ст. л., прованські трави – 1 ч. л., перець і сіль – за смаком, цибуля зелена – пів пучка.

Розігріти духовку до 250 градусів. Кожне філе минтая розрізати на 2-3 шматки. Викласти на деко і поставити в духовку на 5-6 хвилин.

Розтопити вершкове масло. Всипати борошно, розмішати. Поступово влити молоко, постійно помішуючи. Додати половину натертого сиру і, помішуючи, довести молочно-сирний соус до однорідності.

У форму для запікання викласти філе минтая (попередньо злегка змастити форму приготованим соусом). Посолити, поперчити. Полити зверху сирним соусом. Додати прованські трави. Посипати натертим сиром.

Запекати 25 хвилин при 230 градусах. Готову рибу викласти на тарілку та посипати зеленою цибулею.

САЛАТ «ВЕСНЯНИЙ»

Невелика головка молодої капусти, одне куряче філе, банка консервованої кукурудзи, два яйця.

Заправка: дві ложки майонезу, дві ложки сметани, ложка французької гірчиці, подрібнена зелень за смаком.

Куряче філе промийте, наріжте шматочками. На сковороді обсмажте м'ясо, поки воно не стане золотистим. За бажанням посипте улюбленою приправою.

Яйця відваріть круто й наріжте кубиками. Капусту теж наріжте, а з кукурудзи злийте сік. Змішайте всі інгредієнти.

Для заправки з'єднайте сметану, майонез і французьку гірчицю. За смаком можете додати ще солі, цукру або оцту. Заправте салат та поставте на годину в холодильник.

САЛАТ З РЕДИСКОЮ І КУКУРУДЗОЮ

Пучок редиски, 2-3 огірки, банка консервованої кукурудзи, листя салату, твердий сир – 50 г, пучок зелені, 2 зубчики часнику, 3 ст. л. олії, лимонний сік, сіль, чорний перець.

Салат і зелень подрібнити. Додати кукурудзу, натертий сир, нарізані кружальцями огірки і редиску, перемішати.

Приготувати заправку з олії, подрібненого часнику і лимонного соку. Полити салат, ще раз перемішати, посолити і поперчити за смаком.

Сайт Snoptik. ua	П'ятниця, 10.04 ніч +1 день +7	Субота, 11.04 ніч +2 день +8	Неділя, 12.04 ніч +4 день +10	Понеділок, 13.04 ніч +6 день +10	Вівторок, 14.04 ніч +7 день +12	Середа, 15.04 ніч +7 день +13	Четвер, 16.04 ніч +7 день +13
------------------------	--------------------------------------	------------------------------------	-------------------------------------	--	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------

Той, хто вміє, той робить, хто не вміє – той вчить інших.

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук».
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.